

overgrebene på det kurdiske mindretal langs grænseregionerne til Tyrkiet ville være fortsat. Der ville stadig væk i dag have været massive overgreb, og der skal da ikke meget fantasi til at tro på, at overgrebene fra de styrker var langt, langt, langt værre både antalmæssigt og volds-mæssigt end de historier, man har hørt om mis-handling af fanger af amerikanske styrker.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Man kan jo altid diskutere omfanget af grusomhederne fra de forskellige parter, det er jeg fuldstændig med på. Men jeg er fuldstændig enig i, at man ikke kan føre krig, uden at der er grusomheder. Det er også derfor, at jeg er meget skeptisk over for, om man kan gennemføre demokrati gennem krig. For når man hører ordet krig, så ligger der jo i det en logik, som vi jo ser med stor grusomhed i øjeblikket i Irak.

Mit spørgsmål gik sådan set ikke på, hvad der var værst. Mit spørgsmål gik på, om Dansk Folkeparti tror på, at hvis man skal være et forbillede for andre arabiske befolkninger, hjælper det så på det, at disse befolkninger har kunnet se en brutal amerikansk fremfærd over for civile irakere, brutalitet fra britiske soldater, overgreb i Abu Ghraib-fængslet og andre steder? Fremmer det den rollemodel, som man mener skal fremmes?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg mener klart, at man bør tage udgangspunkt i realiteternes verden, og realiteterne har altså historiemæssigt været, at man gennem flere årtier har prøvet på at gennemføre nogle aftaler med styret i Irak. Saddam Hussein viste på ingen måde interesse i at lave nogen mellemstatslige alliancer, hvor man gik ind og kiggede på folket og sikring af mindretal osv. Tværtimod har man jo igennem FN gang på gang prøvet på at lave en aftale med ham, og det lykkedes ikke.

Efterfølgende kunne man se bl.a. Amnesty Internationals egne rapporter omkring giftgasangreb på kurdiske mindretal osv. De billeder har vi også set. Vi skal ikke kun huske Abu Ghraib-fængslet, vi skal også huske de store, massive giftgasangreb, der blev foretaget, før amerikanske styrker og koalitionsstyrkerne kom til Irak. Det skal man have med i hele det samlede billede.

Men om vi skal støtte den her alliance, der fortsat er i Irak, har ikke så meget med det her at

gøre. Der er et spørgsmål at stille: Synes man, at den måde, det foregik på før, var bedre, eller var den dårligere? Der synes jeg faktisk, man har gjort det godt, ved at verdenssamfundet har grebet ind, efter at man har brugt så lang tid på dialog, hvor der ikke var tegn på svar fra den anden side.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Allerførst synes jeg, at der ikke mindst er grund til at glæde sig over Dansk Folkepartis ordførers glæde for FN. Vi må da kunne påregne støtte fra Dansk Folkeparti, når danske soldater næste gang skal sendes til Afrika til kamp for menneskerettigheder. Så jeg synes da, det er absolut positivt, hvis det er Dansk Folkepartis forsvarsordførers holdning. Det er så ikke helt den samme holdning, jeg genfinder hos andre på det udenrigspolitiske område hos Dansk Folkeparti. Men lad det ligge.

Et spørgsmål til opklaring: Det forekom mig, at Dansk Folkepartis ordfører gerne så de danske troppers ophold forlænget på ubestemt tid. Er det korrekt opfattet?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er ganske korrekt, som du har forstået det. Men jeg vil da gerne lige tage hånd i det første, som du nævner ...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Man tiltaler ikke direkte.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Undskyld. Jeg vil gerne svare på spørgsmålet så. Det er korrekt, at Dansk Folkeparti er parat til at deltage i en koalitionsstyrke, hvor vi på ubestemt tid er en del af samarbejdet i Irak.

KL 20.50

Det er selvfølgelig noget, vi gør ud fra en sikkerhedsmæssig synsvinkel, hvor det jo, som Venstres ordfører klart sagde, er sådan, at hvis man går ud i en situation, som man gør i Irak, og så ikke er villig til at sætte ind og sige, at man bliver, til missionen er gennemført, så står man rent sikkerhedsmæssigt i en vanskeligere situation, hvor folk jo måske kunne foranlediges til at være lidt søde og rare, mens man er der, og når så man forlader landet efter den periode, som Socialdemokrater og De Radikale kunne finde passende, ja, så opstår problemerne igen, og så